

Entrevista a RAIMON OBIOLS, eurodiputat del PSC

“L’actual PSC té més força per negociar amb Madrid”

Projecte. “El catalanisme del president és molt sincer, sòlid”. Coalició. “El PSC ha mostrat una gran capacitat no de liderar en solitari sinó d’articular fórmules de govern que funcionen”. Debat. “El discurs de Montilla marcava la pauta d’assumir els reptes amb voluntat i confiança”

MAYKA FERNÁNDEZ

AVUI, 5.10.08

P. José Montilla li ha encarregat preparar una conferència per obrir més el partit a la societat. En què consistirà això?

R. Més que un encàrrec del primer secretari és un acord del congrés. Em sembla molt important que el PSC, en conjunt, se senti involucrat i coresponsable d’aquesta iniciativa que veig com un diàleg molt obert amb tots els sectors de la societat que tinguin interès a discutir qüestions del present i del futur de Catalunya amb els socialistes catalans. De vegades, els partits tenen la seva feina, estan per les seves responsabilitats institucionals i aquest diàleg obert i permanent amb la societat no el desenvolupen en la mesura en què ho haurien de fer. Per tant, aquesta iniciativa és molt apropiada. Els partits acostumen a fer aquests processos de reflexió quan estan a l’oposició i en canvi és més encertat de veure-ho en partits amb responsabilitats de govern.

P.¿La plataforma Convenció pel Futur ha estat un embrió d’aquesta obertura?

R. Va ser un banc de proves.

P. Com pensa estructurar-la?

R. Estem pensant. No serà un sol esdeveniment, una conferència d'un cap de setmana, sinó un procés obert, descentralitzat i que involucrarà milers de persones arreu de Catalunya. Una gran multiplicació de debats.

P. Se segueix l'experiència de Ciutadans pel Canvi impulsada per Maragall...

R. Hi ha una diferència substancial i és que CpC va aportar quotes electorals i nosaltres volem fer un debat separat d'operacions político-electorals. Aprecio el coratge del PSC perquè se sotmet a la indagació, a la crítica a les polítiques que fa. Aquest no serà el tema principal. Ho serà Catalunya als propers anys, el procés europeu, la crisi actual... És bo que un partit que assumeix responsabilitats es qüestioni en un diàleg obert amb els altres.

P.El PSC viu un moment dolç, governant en ajuntaments, a la Generalitat i participant en l'executiu central, però no acaba de consolidar-se com a partit de govern, de la majoria. Què falla?

R. A Catalunya hem anat assumint una cultura de coalició. El president Maragall de vegades deia que la gent fa escarafalls de les coalicions i és la cosa més habitual a la major part dels països europeus. Expressa un pluralisme de la societat que és en ell mateix un tret positiu. El PSC ha mostrat, sobretot aquests darrers anys, una gran capacitat no de liderar en solitari sinó d'articular fórmules de govern que estan funcionant als Ajuntaments i la Generalitat.

P. Què li va semblar el discurs de Montilla al debat de política general?

R. Algú va dir que va fer un discurs pujolià. És inevitable que un governant a l'hora de fer balanç d'un any de gestió faci una descripció prolixa de l'actuació del conjunt del govern. El que és important és veure si la descripció s'ajusta a la realitat i és objectiva. Em fa l'efecte que ho va ser. Va ensenyar els mèrits, reptes, problemes, les coses que encara estan per fer. I un segon aspecte: la cultura de l'esforç, l'afirmació que el futur de Catalunya depèn del treball, és un patrimoni col·lectiu. Ara s'ha dit molt que hi ha perplexitat, que hi ha pessimisme, s'ha creat l'arquetip del català emprenyat. Hi ha problemes, naturalment. Hi ha una crisi global que ens afecta, un repte majúscul que es diu immigració... Ara, ¿això és motiu de perplexitat, de pessimisme o és, per contra, un repte que hem d'assumir amb voluntat o confiança? Crec que és això últim. I el discurs del president Montilla em va semblar admirable perquè marcava aquesta pauta.

P. Es tornarà a presentar a les europees?

R. Ni puc prendre jo la decisió, perquè correspon als afiliats del meu partit, ni tinc clar encara què faré. Cal veure quanta feina em porta la conferència. Fa uns quants anys que estic en política i espero estar-hi més.

P. Quina valoració fa de la presència de la sensibilitat més catalanista del partit a l'executiva del PSC?

R. Abans el partit era més policèfal, hi havia més dirigents amb pes. Això era una força, però també un element de contradicció. Hi havia Reventós, hi era jo, però també hi havia l'Ernest Lluch, Pasqual Maragall, Narcís Serra... Ara potser el partit té una direcció una mica més clàssica al voltant del primer secretari, que és a la vegada president de la

Generalitat. Això dóna més força, per exemple per negociar amb Madrid, que una situació anterior en què hi havia més coresponsabilitat de més gent. Ara el PSC té una interlocució molt més unificada amb el govern de Madrid i amb el PSOE. Això és molt positiu. Pesa més això que no pas els comentaris que es puguin fer sobre les sensibilitats més o menys catalanistes dels uns o els altres. I el catalanisme del president Montilla és molt sòlid, molt sincer, molt arrelat, molt consistent. Des d'aquest punt de vista, el PSC està millor que abans. Ho dic jo que era el responsable del PSC abans.

P. Els mesos abans del conclave hi va haver petició del sector més catalanista que es tingués en compte totes les sensibilitats en la nova direcció.

R. Les coses han evolucionat bé.